

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 003324 16 Uvp 2
Banja Luka, 25.7.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antičić kao predsjednice vijeća, Smiljane Mrše i Edine Čupeljić članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi P. R. S. – S. z. u D. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 12.12.2014. godine tužene Republičke ... B. – Područna ... D., Komisija ... , u predmetu izlaganja na javni uvid padataka o nepokretnostima i utvrđivanju prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 003324 15 U od 03.3.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 25.7.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je kao nedozvoljena tužba izjavljena protiv rješenja tužene поближе označenog u uvodnom dijelu presude kojim je (u tački 1.), dispozitiva utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti/popisnom listu broj ... k.o. K., поближе označenih kao u tački 1. dispozitiva, dok je u tački 2. dispozitiva pobijanog rješenja na nepokretnostima iz tačke 1. utvrđeno pravo svojine sa ½ dijela u korist Ž. S. i Z. S., sinova M. iz K. ..., D..

U obrazloženju tog rješenja je navedeno da je tužba podnijeta protiv prvostepenog rješenja protiv koga je bila dozvoljena žalba saglasno članu 87. stav 1. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 6/12 u daljem tekstu ZPK), dok je članom 89. stav 1. ZPK propisano da treća lica mogu tužbom kod nadležnog suda osporavati izvršeni upis u roku od 3 godine od dana stupanja na snagu katastra nepokretnosti ako smatraju da su izvršenim upisom prava na nepokretnostima i katastru nepokretnosti povrijeđena njihova prava. Zaključeno je da je tužba nedozvoljena protiv prvostepenog rješenja koje nije konačno u upravnom postupku pa je na osnovu člana 22. tačka 4. u vezi sa članom 7. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), tužba odbačena. U smislu navedenog konstatuje se da je takav stav izražen i u presudi Vrhovnog suda Republike Srpske broj 13 0 U 003322 15 Uvp od 04.6.2015. godine, a u saglasnosti je sa odredbama člana 87. stav 3. i 89. stav 1. i 2. ZPK. Iz navedenih odredaba proizlazi da se rok od 3 godine za podnošenje tužbe redovnom sudu računa od dana stupanja na snagu katastra nepokretnosti, jer je odredbom člana 87. stav 5. ZPK propisano da katastar nepokretnosti ne može stupiti na snagu prije nego što Republička ... R. S. donese rješenje po žalbi na prvostepeno rješenje.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njegovu zakonitost zbog pogrešne primjene člana 7. stav 1. i člana 22. tačka 4. ZUS. Ističe da nijednom odredbom ZPK nije propisano da protiv rješenja Komisije ... (Komisija), nije dozvoljeno pokretanje upravnog spora jer odredbe ne definišu koju vrstu spora treba da pokrene stranka u postupku čije je pravo na nepokretnostima povrijeđeno i kojem sudu treba da podnese tužbu pa je to pravo ostavljeno ovlašćenom subjektu u smislu da odluči da li će pokrenuti upravni spor ili parnični postupak. U konkretnom slučaju s obzirom da je utvrđeno pravo svojine na nepokretnostima koje imaju status javnog dobra za tužioca je mnogo efikasnija zaštita podnošenjem tužbe u upravnom sporu, jer je upravni akt (prvostepeno rješenje), apsolutno ništavo, a o ništavosti i nezakonitosti upravnog akta odlučuje upravni sud u upravnom sporu. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijano rješenje ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev Komisija je istakla da ostaje kod razloga sadržanih u pobijanom rješenju i u odgovoru na tužbu. Predložila je da sud donese pravičnu odluku vodeći računa o smislu i svrsi izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanju prava na nepokretnostima.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijano rješenje, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilna je odluka nižestepenog suda da je tužba protiv rješenja tužene Komisije od 12.12.2014. godine nedozvoljena, jer to proizlazi iz odredaba člana 7. stav 1. ZUS, a u vezi sa članom 87. stav 1. ZPK. Sud pravilno konstatuje da ukoliko su pobijanim rješenjem o utvrđenim pravima na nepokretnostima povrijeđena prava tužioca da može tužbom kod redovnog suda osporvati utvrđeno pravo u roku od 30 dana od dana prijema rješenja, odnosno u roku od 3 godine od dana stupanja na snagu katastra nepokretnosti s tim da je prema članu 87. stv 5. ZPK propisano da katastar nepokretnosti ne može stupiti na snagu prije nego Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove donese rješenje po žalbi.

Odredbi člana 7. stav 1. ZUS, je propisano da se upravni spor može voditi samo protiv konačnog upravnog akta, dok je članom 13. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP), propisano da je konačno rješenje ono rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba. Cijeneći činjenicu da je u osporenom rješenju tužilac poučen da protiv istog može izjaviti žalbu Republičkoj ..., R. S., u roku od 15 dana od dana prijema rješenja kojom se može pobijati rješenje samo u pogledu utvrđenih podataka premjera i katastarskog klasiranja zemljišta a u pogledu utvrđivanja prava na nepokretnostima, da može u roku od 30 dana od prijema rješenja pokrenuti spor kod nadležnog suda, o čemu je stranka dužna obavijestiti Komisiju u roku od 8 dana od dana pokretanja spora, to je pravilno odlučivanje nižestepenog suda podrazumijevalo da sud odbaci tužbu kao nedozvoljenu na osnovu odredaba člana 22. tačka 4. i 5. te člana 7. ZUS, u vezi sa članom 87. ZKP RS.

U tom smislu je pravilno zaključeno da prvostepeno rješenje protiv kojeg je pokrenut upravni spor nije konačan upravni akt u smislu navedenih odredaba zbog čega je pravilno tužba u ovom upravnom sporu odbačena za što je sud dao valjano obrazložene razloge koje navodima zahtjeva nisu dovedeni u sumnju. Stoji činjenica na koju tužilac ukazuje u zahtjevu da sud u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti i ništavosti upravnog akta. Međutim, za takvo odlučivanje je potrebno da se radi o konačnom upravnom aktu koji uslov u konkretnom

slučaju nije ispunjen jer je protiv tog rješenja bila dopuštena žalba što je i navedeno u pouci o pravnom sredstvu kao sastavnom dijelu rješenja.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanom rješenju nije ostvaren razlog povrede iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija na osnovu odredbe stava 1. člana 40. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antičić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić-